

Kondor Katalin: Hazádnak rendületlenül...

2025 április 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

2

Átlag: 2 (1 szavazat)

Mérték

Hazaárulóinkhoz és történelmünket folyton meghamisítani igyekv?, nemzetünket szellemi-anyagi szempontból is szünet nélkül támadó társaikhoz cseppet sem ragaszkodunk

A világ – számomra – leggyönyör?bb szózata kezd?dik így, s ki ne tudná, úgy folytatódik: „légy híve, ó magyar”! Zavarodott korunkban ugyan már nem sok értelme van a szónak, s nincs sok becsülete a költészetnek sem, de az tagadhatatlan, hogy a csodaszép magyar költészet alkotásai nagyon sokszor képesek segíteni eltévelyedéseink, bánatunk enyhítésében, gyógyításában. Feltéve persze, ha olvassuk ezeket a lélekemelő költeményeket. Nem csak a Szózatot, hanem a magyar költészet sok száz versét. Nekünk, magyaroknak megadatott, hogy b?séggel válogathatunk, hála a Teremt?nek, mert sok-sok magyarnak adott tehetséget a versíráshoz.

Közeledik a húsvét, a kereszténység legnagyobb ünnepe, Jézus keresztre feszítésének és feltámadásának emléknapja, amely egyben bizonyosságot adott arról is, hogy gy?zni lehet a halál felett. Ilyenkor leginkább csendességre, elmélyülésre vágyik az ember – aztán jöhet a húsvéti tojás, a nyúl, no meg az igazi tavasz megérkezésének öröme. Ám valahogy mostanság úgy alakulgat a világ, hogy nagyon sok a rossz hír benne. Aligha kell ezt a kedves olvasó számára magyarázgatnom, hiszen a technika jóvoltából megadatott nekünk, hogy egy nap alatt szinte az egész világ fontos eseményeir?l értesülhetünk. Hogy ez jó és örömteli-e, vagy sem, azt mindenki eldöntheti maga. Én maradnék most Magyarországon, jut itt is elég rossz hír nekünk. Történt, hogy a minapi, azaz az április 10-i újságokban azt olvashattuk, hogy egy bizonyos Tisza Párt-i EP-képvisel?, Kollár Kinga azt találta mondani Brüsszelben, hogy ? hatékonyan tartja a hazánkunk járó uniós források visszatartását. S ennek azért örül, mert így a kormány nem tudja támogatni a magyar gazdaságot, no és nem is tud úgymond „extra” szolgáltatásokat nyújtani az embereknek. Hozzátette azt is, hogy a magyar emberek romló életmin?sége az ellenzékét er?síti. A hölgy állítólag dúsgazdag, de ezt csak a napilapokban olvashattuk.

Nem kívánok többet foglalkozni Kollár úrhölgygel, hiszen aki kicsit is járatos a mindennapi politika útveszt?iben, annak nem kétséges, hogy a tisztas képvisel? asszony szakmányban árulja a hazáját. Nem irodalomórát akarok tartani, de egyetlen mondatát ismét felidézem a mi csodálatos Szózatunknak: „A nagyvilágon e kívül / Nincsen számodra hely.” Így szól ugyebár egy strófája a szívszorító költeménynek, amelyhez azt kell sajnós hozzáf?zni, hogy bizony olyan világban élünk, akkorát változott a világ, hogy a hazaárulókat sok helyen szívesen fogadják. S van számukra hely! Önös érdekekb?l csinálnak nekik. Így tett már többször is a magasságos unió, tehát oly nagyon nem lep?dtünk meg az újabb, ellenünk irányuló kijelentésen. Már csak azért sem, mert átéltünk már ilyesmit. Említhetem a Sargentini-jelentésnek örvendez? hazai „politikuskokat”, szólhatnánk a Momentum rendszeres hazaárulásairól, szóval eléggé edzettek vagyunk mi, magyarok, de azért örülni nem tudunk. Viszont tudunk idézni olyan emberekt?l, akiknek a szavait nem árt, ha hazaárulóink megjegyzik.

Albert Camus francia Nobel-díjas író 1957 októberében ezt mondta: „A szabadság mai évfordulóján szívemb?l kívánom, hogy a magyar nép néma ellenállása megmaradjon, er?södjön és a mindenhol támadó kiáltásnak visszhangjával elérje a nemzetközi közvélemény egyhangú bojkottját az elnyomókkal szemben.”

Bizonyos Édouard Sayous francia teológus és történész, aki az 1800-as években élt, imígyen vélekedett: „A nyugati nemzeteknek hálával kell elismerniük azokat a szolgáltatásokat, amelyeket Magyarország tett a civilizációnak. El?ször amikor testével vetett gátat a barbarizmusnak, majd mid?n tántoríthatatlan bátorsággal ragaszkodott szabadságához.”

A szép dicséretetekhez csak egyetlen megjegyzés: szabadságunkhoz mi, magyarok életünk árán is ragaszkodunk. Történelmünk h?seinek imával adunk hálát, s tetteikért nem várunk dicséretet senkit?l, továbbá a rájuk való emlékezést is örömmel szervezzük meg minden alkalommal. A fentebb emlegetett honi hazaárulóinkhoz és történelmünket folyton meghamisítani igyekv?, nemzetünket szellemi-anyagi szempontból is szünet nélkül támadó társaikhoz viszont cseppet sem ragaszkodunk. Mégpedig azért, mert a hazánkunk s nem a hazaárulóknak vagyunk hívei. Méghozzá RENDÜLETLENÜL.

Kondor Katalin

A szerz? újságíró

www.magyar nemzet.hu

Ajánló
